

De gevaarlijke maatschappelijke verandering

Welke sociale gevolgen ontstaan er als je de vrijheden van de mensen voor lange tijd drastisch inperkt, een avondklok instelt en als zelfs je vrienden en familie niet mag/mocht ontmoeten? Dan heb je nog het alomtegenwoordige mondkmasker en onlogische maatregelen waarbij een kat haar jongen niet meer terugvindt. De rol van de media om deze absurde maatregelen te handhaven en de angstpsychose, die de mensen al anderhalf jaar in de greep heeft, is nauwelijks te overschatten. Met veel bombarie brengt ze onophoudelijk cijfers en tabellen over infecties, doden en allerlei rampscenario's. We moesten voortdurend oppassen voor infecties, voor ziekte en dood. Je kan op elk moment op allerlei mogelijke en onmogelijke manier iemand besmetten of besmet worden.

Op die manier hebben velen een diepgaande angst opgenomen om iemand anders ziek te maken of ziek te worden met de dood tot gevolg. Ook kinderen hebben deze angst opgelopen of leven al met een schuldgevoel dat ze hun opa of oma of iemand anders ziek gemaakt hebben of dat ze de oorzaak zijn van hun sterven.

Als je evenwel andere gedegen bronnen erop naslaat, krijg je een genuanceerder beeld. Er is inderdaad een covid epidemie geweest, maar niet zoals de media, enkele virologen en de politiek ons willen doen geloven. De zogenaamde topvirologen zoals Neil Ferguson en Christian Drosten zitten er met hun worst case voorspellingen volledig naast en dit niet voor de eerste keer.

Als je lang genoeg iets herhaalt en dit met veel poeha, angsten, emotionaliteit brengt of ook gewoon nog maar voortdurend suggereert, dan neemt het bewustzijn dit op. Het suggereren van dood en verderf en dat iedereen zal sterven, wordt door het bewustzijn opgenomen. Dit wordt dan verder geleid naar het levenslichaam. Meestal wordt dit het energetisch lichaam genoemd.

Dit fenomeen is niets anders dan het opnemen van een trauma, een trauma dat in onbewust in je ziel en in je energetisch of levenslichaam verder leeft en daar een bepalende factor zal innemen in hoe je je relaties zal vormen.

Wikipedia schrijft over trauma het volgende: een psychisch trauma is een psychisch letsel dat wordt opgelopen na een schokkende gebeurtenis wanneer een gebeurtenis niet kan worden verwerkt, het psychisch afweermecanisme onvoldoende helpt en handelen onmogelijk lijkt. Iets heeft de persoon zozeer geschokt dat er onoplosbare conflicten in de psyche zijn. Verder geeft Wikipedia enkele mogelijke reacties weer: hyperactief gedrag, dwangmatige herbeleving van de traumatische ervaring, dissociatie, verdringing, angstreacties, vervlakking van emoties, verandering bewustzijnstoestand (vertekende beleving van de werkelijkheid, veranderd toekomstbesef) en schuldgevoelens.¹

De gebeurtenissen schokken iedereen tot in het diepste van zijn ziel en wat je er ook van gelooft deze ervaringen brengen een langdurige of blijvende uitwerking.

Het verstoren van de relaties

De wijze waarop de meeste Vlamingen voor Corona in relatie traden was al iets waar velen toch graag wat tijd voor uittrokken. Een Zuiderse warmhartige ontmoeting of een directe toenadering naar elkaar toe was meestal niet aan de orde.

Deze tendens van voorzichtigheid is gebleven, maar er is nog iets bijgekomen. De voortdurende suggestie dat je te alle tijde kan sterven sinds maart 2020, heeft bij velen wel degelijk voor een wezensverandering gezorgd. We ontmoeten elkaar met in ons achterhoofd een voortdurende aandacht, een voorzichtigheid, een oppassen dat er toch niet direct iets is. Het zorgeloze, ongecompliceerde ontmoeten heeft plaatsgemaakt voor een voorzichtig elkaar ontmoeten.

Door al deze maatregelen is dit aangaan van contact bij velen nog meer gestoord en kunnen de stap naar buiten toe niet maken. Een angst, een onbewuste angst of een voorzichtigheid is een deel van het leven geworden.

Als je evenwel in een maatschappij leeft waar veel mensen niet of moeilijker met elkaar in contact durven treden of waar een voortdurende, maar meestal niet echt bewuste, angst aanwezig is om ziek te worden, waarbij je elkaar bekijkt als iemand die een potentieel virus in zich draagt en dus dodelijk is, dan ontstaat er in de maatschappij een kankergezweel. Dit kankergezweel is een angst, een onbewuste angst die regeert, die het maatschappelijk weefsel aantast en de mensen hun ontwikkelingsmogelijkheden aantast. De maatschappij is in een totaal verval.

Er is geen hartelijkheid maar afstand, er is geen warmte maar koude, er is geen verbinding maar scheiding, er is geen socialiteit maar eenzaamheid. Op deze manier leven we in een maatschappij die gekenmerkt wordt door polariteit en afstand. De mens en zodoende de maatschappij is uiteindelijk zichzelf aan het vernietigen. Ziektes, zelfmoorden, verslaving en zelfs criminaliteit zullen in de toekomst meer aan bod komen.

De vaccinaties en de relaties

Nu komen daar nog de vaccinaties bij. Deze vaccinaties zijn zodanig vrijwillig dat wie ze niet neemt sociaal uitgesloten wordt, er gedreigd wordt met ontslag of al ontslaan is. Kortom wie zich niet laat vaccineren wordt een paria en nog erger, ligt aan de basis van alle komende onheil van dood en verderf.

Er zijn toch enkele oprechte bedenkingen te maken bij deze campagnes. Ten eerst zijn deze inoculaties niet echt de gebruikelijke vaccinaties die we kennen, maar zijn ze totaal nieuw. Deze nieuwe methode is nog volop in een experimenteel- en onderzoeksfase. Daar wordt nogal licht overgegaan. Toch merkwaardig, gezien er in het verleden genoeg voorbeelden zijn waarbij medicatie en zelfs vaccinaties wegens fouten moesten teruggetrokken worden. Vervolgens blijft de open vraag vanwaar de fetisj om jongeren en zelfs kinderen te willen vaccineren als je ze amper in de tabellen terugvindt.

Al wie zich op basis van deze angst laat injecteren en de hoop koestert om daardoor gezond te worden neemt de suggestie nog dieper in zich op in zijn energetisch lichaam. Dit heeft helaas gevolgen. Hierdoor zijn velen niet meer goed in staat om hun waarneming ten volle naar buiten te richten en in een hartelijk contact te komen. De angst verhindert hun blik. Bij velen is een soort dofheid, een soort sluiting in het bewustzijn aanwezig. Er is een natuurlijkheid verdwenen, een natuurlijke verbinding tegenover het leven en tegenover elkaar lijkt hier verdwenen of zelfs gestorven te zijn. De waarneming tegenover elkaar met een levendig gevoel voor elkaar is er niet meer en daardoor worden de verbindingen stiller en meer teruggetrokken. Men bevindt zich meer in een soort niemandsland.

Waarom zien de mensen niet wat er gebeurt? Wat brengt de toekomst?

Hoe komt het dat zoveel mensen moeilijkheden hebben om te zien wat er gebeurt? Hoe komt het dat zoveel de waarheid niet zien? Het probleem is dat velen niet willen kijken wat er gebeurt en gewoon verder willen leven. Ze willen zich niet met problemen bezighouden. Dit bezwaart niet alleen het gemoed, maar ze kunnen en willen ook niet geloven dat er iets verkeerd kan zijn. Iedereen zegt hetzelfde en het gebeurt ook in het buitenland en dus is het zo. Het beleid, de autoriteiten kunnen er toch niet allemaal naast zitten. Deze redenering getuigt van een onwaarschijnlijke naïviteit en laat na te onderzoeken dat deze ontwikkeling, waar we nu inzitten, al een heel lange voorgeschiedenis heeft.

Helaas is er de lange voorgeschiedenis dat de maatschappij zich grotendeels laat leiden door de media en de ontspanningsindustrie of kortweg door de tijdsgeest. De kerk en vooral de katholieke kerk neemt hierbij ook een vooraanstaande rol in. Ze reikt de mensen geen diepere zingeving aan en brengt de mensen zo in een materiële binding.

Deze zingeving, zelf een zin in je leven leggen en vooral een zingeving die het materiële genot overstijgt, is uitermate belangrijk om een innerlijke sterkte, een innerlijke warmte te ontwikkelen en om van daaruit een verbinding naar elkaar tot stand te brengen. De maatschappij kan enkel onder elkaar verbonden zijn als we voor elkaar willen leven en niet zoals nu, ons moeten terugtrekken voor de eigen gezondheid. Als mensen bereid zijn hun angst te overstijgen, hun materiële binding te overstijgen en echt naar elkaar te kijken en naar elkaar toestappen, ontstaan er nieuwe mogelijkheden. Door vanuit je eigen mogelijkheden, de mogelijkheden die je wenst te ontwikkelen, naar elkaar toe te stappen om elkaar vanuit je vakgebied of kennis te ondersteunen, dan ontwikkelen we van daaruit een nieuwe maatschappij.

Zolang we ervan uitgaan dat oude autoriteiten of hopen dat nieuwe autoriteiten ons gaan helpen, zijn we nog niet bezig met een echte zingeving in ons leven te ontwikkelen en nemen we nog geen waarheid op in ons hart. Het hart is een innerlijk centrum dat zich voor het fysieke hart bevindt en dat een warmte kan uitstralen. Een warme persoon draagt een warmte in de persoonlijkheid omdat hij een idee die in zich draagt, een zinvolle universele waarheid in zich opgenomen heeft en van daaruit handelt. Deze warmte, dit warmhartige is een kracht die de persoon zelf ontwikkeld heeft en in staat is om een nieuwe maatschappijvorm te ontwikkelen.

¹ Jan Storms gaat hier nog een stap verder en spreekt hier over een oorlogstrauma. Momenteel worden wij geleid door psychopaten en je kan dit zien omdat de maatregelen uitermate krankzinnig zijn. <https://www.youtube.com/watch?v=j1bax00jmIE>

